

தமிழ்க் கவிதை மரபும் ஒலிமாற்றங்களும்

முனைவர். ஆ.ஏகாம்பரம்

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ் இலக்கியத்துறை, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்

உலக மொழிகளுள் மிகவும் தொன்மை வாய்ந்த மொழி தமிழ். இத்தொன்மைக்கு மொழியின் இருநிலைத்தன்மையும் (Diglossia) ஒரு முக்கியக் காரணமாகும். ஒரு மொழியின்கண் வழங்கும் பேச்சு, எழுத்து ஆகிய இவ்விரு வழக்குகளையே இருநிலைத்தன்மை என்பர். தொல்காப்பியர் காலத்தும் அதற்கு முன்னரும் நிலவிய இவ்விருநிலை வழக்குகள் வழி தமிழ் ஒரு இருநிலைத்தன்மை உடைய மொழி என்பதனைப் புரிந்துகொள்ளலாம்.

வடவேங்கடந் தென்குமரி
ஆயிடைத்
தமிழ் கூறும் நல் உலகத்து
வழக்கும் செய்யுளும் ஆயிரு முதலின்
எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும் நாடிச்
செந்தமிழ் இயற்கை சிவணிய நிலத்தோடு
முந்துநூல் கண்டு முறைப்பட எண்ணிப்
புலந்தொகுத் தோனே போக்கறு பனுவல்
என்பது தொல்காப்பியப் பாயிரம்.

இதன்படி தொல்காப்பியர் தமது காலத்தும் அதற்கு முன்னரும் நிலவிய வழக்கையும் (பேச்சு வழக்கு) செய்யுளையும் (செய்யுள் வழக்கு) அடிப்படையாகக் கொண்டே தமது நூலை யாத்துள்ளார் என்பது தெளிவு. வழக்கு, செய்யுள் என்ற இவ்விரு தன்மைகளில் அக்காலத்து வேறுபாடு கற்பிக்கப்படவில்லை. இவ்விருண்டிற்குமான உயர்வு தாழ்வு என்ற கற்பிப்பு மிகவும் பிற்காலத்தியது. “எழுத்து வழக்கின் ஒலிப்புமுறை அதன் தன்மையிலிருந்து மாற்றமடையும்போது பேச்சு வழக்காகவும் பேச்சு வழக்கின் ஒலிப்புமுறை திருத்தமுறும்போது எழுத்து வழக்காகவும் இனங்காணப்படுகின்றன.” என்ற இக்கருத்தையே இவ்விருண்டிற்குமான வரையறையாகக் கொள்ளலாம்.

மேற்கூட்டிய இவ்விரு நிகழ்வுகளுக்கும் அதன் ஒலிப்பு முறைகளே அடிப்படையாக அமைகிறதே தவிர, பொருள் மாற்றம் காரணமாவதில்லை. ஏனெனில், இந்நிகழ்வில் பொருள் மாற்றம் ஏதும் விளைவதில்லை. எழுத்து வழக்கிற்குச் செய்யுள் அல்லது கவிதை மொழியையும் பேச்சு வழக்கிற்கு மக்களின் இயல்பான மொழியினையும் சான்று காட்டுவர்.

செய்யுள் மொழியைப்போல யாரும் பேச முயற்சிப்பதும் பேச்சு வழக்கிலேயே யாரும் எழுத முயற்சிப்பதும் இல்லை. ஏனெனில் இவ்விரு முயல்வுகளும் மொழி பேசுவோருடைய மனநிலையையும் வாழ்வியல் சூழலையும் மொழிப்புலமையையும் பொறுத்து அமைவனவாகும். இவ்வேறுபாட்டிற்கு மொழி ஒரு தடையாக அமைவதில்லை. ஆனால், செய்யுள் மொழியில் பேச்சுமொழி கலக்கக் கூடாது என்பது தமிழ்க் கவிதை மொழியின் மரபாக இருந்து வருகிறது.

பேச்சு வழக்கு செய்யுள் வழக்கின் சேர்க்கைக்கு இடம் கொடுப்பதைப்போல எழுத்து வழக்கு (செய்யுள் மொழி) பேச்சு வழக்குச் சேர்க்கைக்கு இடம் கொடுப்பதில்லை. செய்யுள் வழக்கு புலவர்பால் நிகழ்வதால் இந்நிகழ்வில் மாற்றம் ஏதும் ஏற்படுவதில்லை. எனவேதான் செய்யுள்மொழி இதுவரை மாறாமல் இருந்து வருகிறது. எனினும் இடைக்கால, நவீனக் கவிதைகளிலும்

உரைநடையிலும் இம்மரபின் இறுக்கம் தளர்ந்துள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

2500 ஆண்டுகால வரலாற்றையுடைய தமிழ்க் கவிதை மரபு என்பது முழுக்க முழுக்க எழுத்து மொழியை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

“உரிய ஓசை ஒழுங்கில் (Rhyming Techniques) எதுகை, மோனையுடன் (Alliteration) அமைக்கப்பெறுவதே தமிழ்க் கவிதை மரபின் தனித்துவமாகும்.

இம்மரபில் எழுந்த தொடக்ககாலக் கவிதைகள் ‘தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்’ என்ற வகையைச் சேர்ந்தவையாகும். ஆங்கிலத்தில் இதனை Lyrics (இசைப்பாடல்) என்றழைப்பர். தமிழ்க் கவிதை மரபின் அமைப்பு முறை அம்மொழியில் சில ஒலிமாற்றங்கள் நிகழ்வதற்கு முக்கியக் காரணமாக அமைகிறது. தமிழ்க் கவிதைகளில் காணலாகும் இவ்வொலி மாற்றங்களைக் காண்பதற்கு முன் தமிழ் மொழியில் நிகழும் சில ஒலிமாற்ற விதிகளைச் சுட்டுவது இவ்வாய்வின் புரிதலுக்கு வழிவகுக்கும்.

1. உயிரொலி மாற்றம்

தமிழ் உயிரொலிகளில் முன்னுயிர் வரிசையில் இடம்பெறும் இ கரம் பின்னுயிர் வரிசையில் இடம்பெறும் உகரம் சில குறிப்பிட்ட ஒலிச்சூழலில் எகர, ஒகரமாக (இ>எ) (உ>ஔ) மாற்றமடையும். (முன்னுயிர் பின்னுயிர் பற்றிய விளக்கத்தை இந்நூலின் முதற் கட்டுரையில் பார்க்கலாம்)

இ > எ = இலை > எலை, இடையன் > எடையன், இளையவன் > எளையவன், இணை > எணை ஆனால் இசை > எசை, இளிப்பு > எளிப்பு, இமை > எமை, இருமை > எருமை, என்ற இடங்களில் எகரமாக மாறுவதில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

உ > ஔ = உலகம் > ஔலகம், உரல் > ஔரல், உரம் > ஔரம் உரசு > ஔரசு, உலை > ஔலை, உழைப்பு > ஔழைப்பு என்று மாறும். உப்பு > ஔப்பு, உண்மை > ஔண்மை, உண > ஔண், என்ற இடங்களில் உகரம் ஒகரமாக மாறுவதில்லை. அவ்வாறே உயிரொலிகளில் மொழிமுதல் அகரம் எகரமாக மாறும். ஆ > எ, அப்பா > எப்பா, அம்மா > எம்மா, அண்ணா > எண்ணா, அக்கா > எக்கா.

2. னகர மெய்யை அடுத்து வரும் ஆடொலி (trill) யான ‘ற’கரம் முக்கொலிச் (nasal sound) சாயல் பெறும்.

ற>ன= தின்று>தின்னு, பன்றி>பன்னி, கன்று>கன்னு, மென்று>மென்னு, சென்று>சென்னு, கொன்று>கொன்னு, குன்று>குன்னி (பெரும்பாலும் இவ்வொலி மாற்றம் மொழிமுதல் குறிலாக இருக்கும் இடங்களிலேயே ஏற்படும்)

3. மொழியிடை மற்றும் மொழி இறுதியிலுள்ள ‘ன’கர முக்கொலி ‘ல’கர மருங்கொலியாக மாறும் (-ன-, -ன>ல)

நான்கு>நாலு/நாலி, கோன>கோல்
எழுத்துத் தெலுங்கு - நாலு. எழுத்துக் கன்னடம் -
நால்கு என வரும்.

4. மொழியிடை வரும் றகர
(ஆடொலி) இரட்டிப்புத் தகர அடைப்பொலியாக
மாறும்.

-ற்ற- > த. காற்று>காத்து, நேற்று>நேத்து,
நாற்று>நாத்து, தூற்று>தூத்து, சுற்று>சுத்து,
தொற்று>தொத்து, ஏற்று>ஏத்து

5. மொழியிறுதி தகர அடைப்பொலி 'ர'கரமாக
வருடொலி(Flip)யாக மாற்றமடையும். இம்மாற்றம்
சில இடங்களில் மட்டுமே நிகழும்.

விதை>விரை; மிதி>மெரி.
ஆனால் சுதை>சுரை, கதை>கரை, சிதை>சிரை,
புதை>புரை என்று மாறுவதில்லை.

6. மொழியிடை 'த'கர இரட்டிப்பு ஒலி
'ச'கரஅண்ண ஒலியாக மாறும்.

-த- > ச = படித்தான் > படிச்சான், நடித்தான் >
நடிச்சான், மற்றும் குடித்தான்
பிடித்தான், ஓடித்தான், கடித்தான்,
என்ற இடங்களிலெல்லாம் 'ச'கர ஒலியாக மாறும்.
அவ்வாறே, ஐகாரத்திற்கு முன்னர் வரும் தகரம்
சகரமாக மாறும் நனைத்தான் > நனைச்சான்,
கனைத்தான் > கனைச்சான் பினைத்து > பினைச்சு,
அனைத்து > அனைச்சு, படைத்தான் > படைச்சான்..

7. மொழியிடை 'அ'கரம் 'ஐ'காரமாகும்.
தொல்காப்பியம் இம்மாற்றத்தை எழுத்துப்போலி
என்று சுட்டுகின்றது.

“அகர இகரம் ஐகாரமாகும்” (எழுத்து)
-அ- > ஐ குழந்தை > குழைந்தை, பழமை >
பழைமை, அரசு > அரைசு.
எழுத்து மாற்றத்தால் பொருள் மாற்றம்
ஏற்படுவதில்லை. இது செய்யுள் வழக்கில் நிகழ்வனவாகும்.
அதுபோலவே மொழியிடை 'ஐ'காரம் 'அ'கரமாவதும்
உண்டு. இதுவும் ஒருவகைப் போலியாகும்.
வாழைக்காய் > வாழக்காய், பனைமரம் > பனமரம்

8. 'ஐ'காரத்திற்கு முன்னர் மொழி இறுதியில்
வரும் 'ந்த' என்ற ஒலி ஞ்ச என்ற இடையண்ண
ஒலியாக மாறும். (ஐ-ந்த>ஞ்ச) வளைந்த>வளைஞ்ச,
நனைந்த>நனைஞ்ச அவ்வாறே பிசைந்த, குழைந்த,
காய்ந்த, மாய்ந்த, தேய்ந்த, பாய்ந்த
ஆகிய இடங்களையும் கருதுதல் வேண்டும்.
யகரத்துடன் வரும் தகர அடைப்பொலி 'ஞ்ச'
என்ற இடையண்ண ஒலியாக மாறும்.

(-யத->ஞ்ச) பெய்த > பெஞ்ச, செய்த > செஞ்ச

9. மொழியிறுதி ய(அரையுயிர்), ல(மருங்கொலி),
ன(மூக்கொலி) போன்ற மெய்பொலிகள்
ஒலித்திரிபடையும்.

நாய் >நாயி, தாய் >தாயி, காய் >காயி
தோல் >தோலு, பால் >பாலு, கால் >காலு
தேன >தேனு, தின் >தின்னு

10. மொழியிடை வரும் 'ர' கர வருடொலி
மறையும்.

பார்த்து >பாத்து, சார்த்த > சாத்த,
கோர்த்து > கோத்து
மேற்கூட்டிய இவ்விதிகளைப் போலவே தமிழ் மொழி
மற்றும் அதன் கவிதைப் பரப்பை அடிப்படையாகக்
கொண்டு எண்ணற்ற விதிகளை வருவித்து கொள்ள
முடியும். பேசவுள்ள பொருண்மைக்கேற்ப சில விதிகள்
மட்டுமே இவ்விடத்துச் சூட்டப்பட்டன.
மாசறு பொன்னே வலம்புரி முத்தே
காசறு விரையே கரும்பே தேனே
அரும் பெற்ற பாவாய் ஆருயிர் மருந்தே
(சிலம்பு - மனையறும்படுத்த காதை 75-78)

என்ற இப்பாடலில் பயின்று வந்துள்ள 'விரை' என்ற
வடிவத்திற்கு “உயிர்ப்பின் இனிமையால் குற்றமற்ற
விரையை ஒப்பாய் என்று ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார்
உரை வகுப்பர்”. அவரது கருத்துப்படி விரை என்ற
வடிவத்தை விதை என்பதன் ஒலிமாற்ற வடிவமாகவே
கருதுதல் வேண்டும். அதாவது, முற்கூட்டிய தமிழ்
ஒலிமாற்றங்களினடிப்படையில் (விதி.5) குறிப்பிட்டுள்ளபடி
'விதை' என்பது 'விரை' என்று மாறும்.
சிலப்பதிகாரத்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட இடங்களில்
'விரை' என்ற வடிவம் பயின்று வந்துள்ளன. ஆனால்
அவ்விடங்களில் எல்லாம் அதற்கான பொருள் விரைவு.
(வேகம்) என்ற பொருளிலும் நறுமணம் என்ற
பொருளிலும் ஆளப்பட்டுள்ளன.
விரையினர் மலரினர் விளங்கு மேனியர்
உரையினர் பாட்டினர் ஓசிந்த நோக்கினர்
(சிலம்பு, மங்கல வாழ்த்துப் பாடல் 55-56)

விரை, உரை என்ற எதுகை அமைப்பில்
பாடப்பட்டுள்ள இப்பாடலில் அடிதோறும் இரண்டாம்
எழுத்து ஒன்றி வருகிறது. எனவே இரண்டாம் அடியின்
முதற்சீர் உரையினர் என்றிருப்பதால் முதலடியின்
முதற்சீரை விரைந்தனர் என்று அமைக்க
முடியாது. இங்குள்ள விரை என்ற வடிவம் விரைவு
(வேகம்) என்ற பொருளில் பயின்று வந்துள்ளதால் இங்கு
அது ஒரு வினை வடிவமாகும் (Verb) அவ்வாறே,
அரையிருள் யாமத்தும் பகலும் துஞ்சான்
விரைமலர் வாளியொடு கரும்பு வில்லேந்தி
(சிலம்பு, அந்திமாலைச் சிறப்புசெய் காதை 81-82)

என்ற பாடலடிகளில் உள்ள விரை என்ற வடிவம் மலர்
என்பதற்கு அடையாக வந்துள்ளது. மலருக்கு முன்
வந்ததால் அது 'மணம்', 'வாசனை' என்ற இரு
பொருட்களிலேயே குறித்து நின்று. அவ்வாறே
முதலடியின் முதற்சீரிலுள்ள அரை என்ற வடிவம் இருள்,
(இருட்டு) என்பதன் அடையாகும். இவ்விடத்து 'விரை'
என்ற வடிவம் மலர் என்ற பெயருக்கு அடையாக
வந்துள்ளது (Adjective).

ஆகவே, மேற்கூட்டிய பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ள 'விரை' என்ற இரண்டு வடிவங்கள் அதன் எதுகை அமைப்பிற்கேற்ப ஒரு வடிவம் போல் தோன்றினாலும் பொருண்மை அடிப்படையில் தனித்தனி உருபங்களாகவே கருதுதல் வேண்டும். அவ்வாறே 'காசறு விரையே' என்பதிலுள்ள விரை என்பதை வித்து என்பதன் ஒலி மாற்ற வடிவமாகக் கருதுதல் வேண்டும்.

கவிதையில், 'காசறு வித்தே அல்லது காசறு விதையே' என்று அமைப்பதைக் காட்டிலும் காசறு விரையே என்றமைப்பதில் ஓசை குறைவு ஏற்படுவதில்லை. ஆகவே 'காசறு விரையே' என்று அமைத்திருக்கலாம். மேலும் பொன் என்ற பொருளின் மேன்மையைக் குறிப்பதற்கு 'மாசறு' என்ற சொல் அடையாக வந்துள்ளது. 'முத்து' என்ற பொருளின் மேன்மையைக் குறிக்க 'வலம்புரி' என்ற சொல் வந்துள்ளது. அதுபோலத்தான் வித்து என்ற பொருளின் மேன்மையைக் குறிக்க காசறு என்ற சொல் அடையாக வந்துள்ளது. மேலும் இப்பாடலில் உள்ள பொன், முத்து, கரும்பு, தேன் என்பவையெல்லாம் உருவப் பொருள்களாக இருக்க, விரை என்பது மட்டும் அருவப் பொருளாக இருப்பதற்கு வாய்ப்பில்லை. ஆகவே, ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார் உரையடிப்படையில் விரை என்ற வடிவத்தை வித்து என்ற வடிவத்தின் ஒலி மாற்ற வடிவமாகவே கருதுதல் வேண்டும்.

அரைசியல் பிழைத்தோர்க் கறங் கூற்றாவதாஉம்
உரைசால் பத்தினிக் குயர்ந்தோர் ஏத்தலும்
ஊழ்வினை உருத்துவந் தாட்டும் என்பதாஉம்
சூழ்வினைச் சிலம்பு காரணமாகச்
சிலப்பதிகாரம் என்னும் பெயரால்
நாட்டுதும் யாமோர் பாட்டுடைச் செய்யுள்
(சிலம்பு, பதிகம் 55-60)

அரைசுகோல் கோடினும், அறங்கூறு அவையத்து,
உரைநூல் கோடி ஒருதிறம் பற்றினும்
(சிலம்பு, இந்திரவிழுவூர் எடுத்த காதை 135-136)

என்பது சிலப்பதிகாரப் பாயிரம். இதிலுள்ள அரைசியல் என்ற வடிவம் 'அரசியல்' என்பதன் ஒலித்திரிபு, மரபிலக்கணத்தார் இம்மாற்றத்தை எழுத்துப் போலி என்பர். மொழியிடை அகரம் ஐகாரமாகும் என்பது விதி. அரசு என்று அமையாமல் 'அரைசு' அரைசியல் என்று அமைந்தமை இதன் பாற்பட்டமையே ஆகும்.

அரசியல் > அரைசியல், (-அ- > ஐ)
அரசு > அரைசு, அரயர் / அரையர் (-ர->ஐ)

உரைசால் பத்தினிக் குயர்ந்தோர் என்பதிலுள்ள எதுகையாகிய 'ரை'காரத்திற்கு இணையாகவே அடுத்த அடியின் எதுகையாக 'ரை'காரம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. எனவே இப்பாட்டின் முதலடியில் அரசியல் என்றும் இரண்டாவது அடியில் உரைசால் என்றும் அமைந்தால் ஓசை நயம் கெடும்.

ஆனால், முரசியம்பின முருடதிரந்தன முறையெழுந்தன பணிலம் வெண்குடை அரசெழுந்ததொர் படி எழுந்தன அகலுள் மங்கல அணி எழுந்ததுள
(சிலம்பு, மங்கல வாழ்த்துப் பாடல் 45-46)

என்ற இடத்தில் அகரம் ஐகாரமாகவில்லை. ஏனெனில் முரசு/அரசு என்ற எதுகை அமைப்பை முரசு/அரைசு என்று அமைக்க முடியாது.

நான்கின் ஓர்இய நன்கனம் அறிந்து
முன்றளந் தொன்று கொட்டி அதனை
ஐந்து மண்டிலத்தாற் கூடை போக்கி
வந்தவாரம் வழி மயங்கிய பின்னை
ஆறும் நாலும் அம்முறை போக்கி
(சிலம்பு, அரங்கேற்றுக் காதை 150-154)

என்ற பாடல்களில் தமிழ் எண்ணுப்பெயர்களான ஒன்று, மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஆறு ஆகியவை குறிக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் உள்ள நான்கு முதலான எண்ணுப்பெயர்கள் முழுவதும் செய்யுள் வழக்கு வடிவங்களாகும். தொல்காப்பியத்தில் நான்கு என்ற வடிவம் மிகுதியான இடங்களில் பயிலப்பட்டுள்ளன. அதே சமயம் நான்கு என்பதன் ஒலிமாற்ற வடிவமான நாலு என்ற வடிவமும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

"நாலிரண் டாகும் பாலுமா ருண்டே"
(தொல். 1196)

மேற்கூட்டிய சிலப்பதிகாரப் பாடலில் கூட, ஆறும் நாலும் அம்முறை போக்கி என்பதில் நாலு என்ற வடிவத்திற்கு ஏற்ற எதுகையமைப்பு இல்லையென்றாலும் ஓசை கருதி அவ்வாறு குறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஏனெனில், ஆறும் நாலும் என்ற அடியிலுள்ள "நாலு" என்பதற்குப் பதிலாக "நான்கு" என்று சொல்லப்பெறுமானால் அதன் ஓசையிலும் ஒலிக்கும் அளவிலும் (மாத்திரை) மாற்றம் நிகழும். எனவே இவ்வொலிச் சுருக்கம் (கால அளவு) கருதியே அவ்வாறு அழைக்கப்பட்டுள்ளமை தெளிவாகிறது. இவ்விடத்தில் எதுகை அமைப்பில் அமைந்த ஒரு வெண்பாவைச் சுட்டுவது பொருத்தமாக அமையும்.

ஒன்று மிருபது மொன்பதும் பத்துடனே
நின்ற பதினான்கும் பின்னேழும் - குன்றாத
நால்வகை யாழிக்கு நன்னரம்பு
சொன்முறையே
மேல்வகை நூலோர் வழி

என்ற இப்பாடலின் இறுதி அடியில் முதற்சீரில் உள்ள எதுகைக்கேற்பவே (மேல்) மூன்றாம் அடியின் முதற்சீர் "நால்" (நான்கு) என்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்க் கவிதை மரபில் எண்ணற்ற ஒலிமாற்ற வடிவங்கள் காணக்கிடக்கின்றன என்பதை உறுதிப்படுத்தும் ஒரு சிறு முயற்சியே மேற்கூட்டிய இவ்வோரிரு எடுத்துகாட்டுகள்.

பேச்சுமொழிச் சொற்கள் சேரும்போதே தமிழ்க் கவிதை மரபு செழுமை பெறுகிறது. முழுமை அடைகிறது என்பது இதன்வழி பெறப்படும் முடிபாகும்.

ஆ.ஏகாம்பரம் ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகள். பத்திற்கும் மேற்பட்ட நூல்கள். இதில் "சாதி வறுமை அரசு" என்ற நூல் சிறந்த நூலுக்கான பரிசு பெற்ற நூலாகும். ஆய்வுத் திட்டம் குறுந்திட்ட ஆய்வு (Minor Project) பெருந்திட்ட ஆய்வு(UGC-MRP) விருதுகள்: கல்விச் செம்மல், ஆசிரியச் செம்மல்,